

De reis van Graceland festival, een ervaring die naar meer smaakt! (Dag 3)

Definitie van een festival:

Een (muziek)festival is een (meestal terugkerend) [evenement](#) waarbij meerdere [artiesten](#), [live](#) optreden voor het publiek en waar ook workshops, zang en dans is. (Definitie van Wikipedia)

Mijn eigen definitie van een festival:

Een vrijplaats om te zijn wie ik ben, te praten met wie ik wil, te gaan naar optredens wanneer ik wil, weg te lopen bij optredens, later aan te sluiten bij optredens, nieuwe mensen ontmoeten, af te zien met kamperen en in het geval van Graceland festival, op zoek te zijn naar inspiratie, God(delijkheid) en bezinning.

Definitie van het Graceland Festival

Een vrijplek waar God/Jezus centraal staat voor progressieve/vrijzinnige/zoekende christenen. Waar lezingen zijn, muziek wordt gemaakt, workshops zijn, kunst is te bewonderen, waar ruimte is voor ontmoeting, waar het tempo van het leven een tandje lager ligt, waar ruimte is voor discussie, eye-openers en voor schuren/oprekken van grenzen. Met als thema: [Radicale gastvrijheid](#).

Zaterdag ochtend met veel zegeningen

We hoeven geen wekker te zetten, naast ons staat een hele familie, opa, oma, moeder, vader, (kleine) kinderen en volgens mij ook nog wat broers/zussen/neven/nichten/andere familie/vrienden. Die zijn altijd vroeg op. Wij dus ook 😊 Gerda had niet zo goed geslapen, tot nog laat werd er gezongen op het terrein en de toiletten waar we, voor mij strategisch, dichtbij in de buurt staan, werden nog frequent gebruikt.

Desondanks danken we God want het weer is fantastisch en het kooktoestel van m'n zus is ook briljant. Het is toch ware luxe om voor je tent met droog weer een kopje thee te brouwen en met mes, vork, bord, brood en beleg te ontbijten. Bijzonder tevreden tellen wij onze zegeningen en dan moet de dag nog starten. Dat is echt een ware top dag, nietwaar? Een dag die goed start bij een viering van [Zinterest](#).

Viering, maar dan anders

Een pioniersplek uit Spijkenisse waarbij de viering anders is dan anders. Zo werd er gestart met een gebed en daarna werd het verhaal van Rachab gelezen. Maar elke keer maar een paar zinnen/een alinea en daarna was er een vraag of muziek. Zo was er een vraag “de mannen van Jozua zoeken onderdak. Stel jij bent in een vreemde stad, bij wie zoek jij onderdak?” En de keuzes waren: een snelle zakenman, vrouw met boerka, viswijf, motor man of een zwerver. Bij wie zou u onderdak vragen? Of wat te denken van de sketch over illegale arbeid. Immers wat Rachab doet is illegaal. Hoe illegaal mag je bezig zijn, wat is een leugentje om bestwil en wat mag/kan echt niet? Er ontstaat een levendige discussie. Want mag je illegalen wel helpen door ze in te schakelen om klussen in huis te doen en ze daarvoor te betalen onder het mom van dan doen ze wat voor hun geld en hebben ze dagbesteding of zou je ze op een andere manier moeten helpen of moet je illegalen überhaupt wel helpen? De viering gaat verder en na een schattige video van een klein meisje dat vrolijk mee zingt

met haar pap werd het laatste deel gelezen waarin te lezen valt dat Rachab helemaal niet zo belangeloos de mannen heeft geholpen, ze wil gewoon, samen met haar familie, gered worden. De vraag is dan ook: in hoeverre is het goed om iets te doen waar je ook eigen belang bij hebt. Kan je iets belangeloos doen? Daarmee wordt de viering afgesloten, we krijgen de zegen en zijn klaar om de dag te beginnen met vast weer mooie ontmoetingen en veel inspiratie.

Comfort of comfort, hoe richt u uw huis in?

In de viering van Zinterest komt gastvrijheid aanbod maar ook in de lezing van Elsa Eikema. Dat gaat over een gastvrij huis. Ze vertelt over het [initiatief](#) van haar man en haar om in Utrecht een buurtcentrum [Burezina](#) op te zetten. Waarbij mensen uit de wijk zelf een gebouw hebben opgeknapt om daar een buurt huiskamer van te maken. En hoe je compleet kan mee gaan in de waan van avonden op funda huizen zitten te kijken, zondagen op de woonboulevard rond hangen voor inspiratie en gaan naar het blauw/gele woonwarenhuis waar altijd meer aan je vingers blijft kleven dan de bedoeling is of kan het ook anders. Kan je je huis met comfort (op z'n nederlands) inrichten. Definitie van comfort: wat het leven gemakkelijker of plezieriger maakt of richt je je huis in met comfort (op z'n engels) Een gevoel van gemak en bevrediging van lichamelijke behoeften, geheel vrij van pijn of angst. Twee dingen die dicht bij elkaar liggen maar wezenlijk anders zijn. De ene is gericht op luxe, gemak en bevrediging van verlangen, de tweede is het inrichten met een gevoel van vrijheid van angst en met troost voor de bewoners. Dus niet zoals het hoort of wat de magazines je voorschrijven, maar wat brengt jou rust in je hoofd en je hart. Niet meer en meer spullen maar bewust kiezen voor de spullen (bij voorkeur hergebruikt/tweedehands of van blijvende duurzame kwaliteit) die blijven en jaren mee gaan. Spullen die charme krijgen in de loop van de jaren door dat ze worden gebruikt door generaties. Zo doet het mij een groot plezier dat al m'n nichtjes en neefjes spelen met het ficher price loop autotje waar ik mee speelde. En hopelijk zal de loopauto worden gebruikt door één van m'n achternichtjes/neefjes als die er komen (over 20 of 30 jaar). Dat ding heeft zoveel verhalen, komt op zo veel foto's voor in het familiealbum. Echt prachtig ding, en ja het heeft de nodige butsen en schrammen maar voor mij is het nog steeds de mooiste loopauto ever! Het gaat ook over woningnood en de hoge huizenprijzen. Gekscherend maak ik de opmerking dat we

in Zuid Limburg nog dringend op zoek zijn naar christenen en dat de huizen hier spot goedkoop zijn :D

Opladen

Dan twijfel ik even, ga ik naar de lezing over een coachingsspel of ga ik naar, inmiddels m'n favoriete hangplek, de PKN mobiele oplaadplek en ga daar schrijven en als er iemand is, een praatje maken. Het laatste wordt het en na dat de telefoons zijn aangesloten begin ik met schrijven als er al vlug een man in fietstenue aan komt lopen en speurend om zich heen kijkt. Vragend kijk ik op en hij verklaard, "ja, ik zoek nog een plekje voor m'n telfoon om op te laden." Voor mij in het stekkerblok is nog ruimte zat, dus daar wijs ik op en nodig hem uit om er bij te komen zitten. Wat volgt is een geanimeerd gesprek over relaties, coaching, God, dopen, fietsen en angst in alle kwetsbaarheid en eerlijkheid wordt besproken. Eigenlijk wilde ik naar de lezing van de Vegan Church, maar deze ontmoeting is zo kostbaar, die heeft meer prioriteit. Dit is waar het voor mij omdraait, werkelijk

ontmoetingen tussen mensen, open, eerlijk, openhartig en steeds in het vertrouwen dat God erbij is. Van beide kanten. Dat is wat deze, en de vele andere ontmoetingen op Graceland zo bijzonder maken.

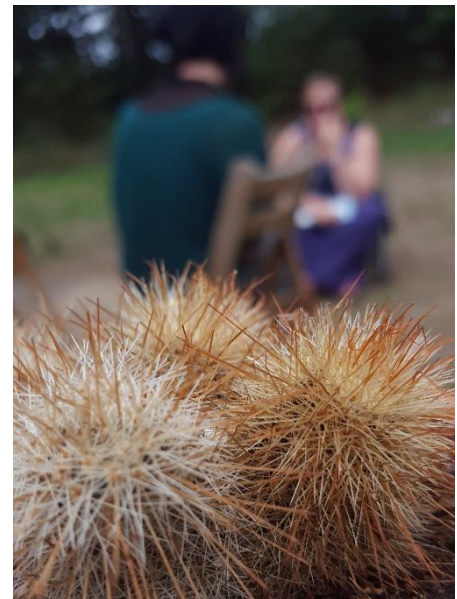
Een rooms katholiek op een verder zeer protestants festival

Tijd om te lunchen en daarna vlug door naar Erik Borgman. Daar ga ik niet al te veel over schrijven want dat heeft Jan Wolfsheimer uitstekend gedaan! [Zie hier zijn recensie van de lezing van Erik Borgman](#) (en kijk vooral naar het indringende beeld van de hedendaagse kerstkaart). Wat ik kan zeggen is dat de lezing van Erik prikkelt en uitdaagt om daar met u, wij, ons, daar nog eens verder over door te praten. Want hij stelt kritische vragen bij gastvrijheid. Echt een aanrader.

Maar ook weer veel om over na te denken, dus even schrijf/denk/ont-moetingstijd. Heerlijk bij de PKN opladen. Een plekje waar ik me erg thuis voel. Zeker als vanuit de Zonnehall lekkere reggae klanken van [Roots Rising](#) klinken. Heerlijk zomers, vrolijk en perfect passend bij het festival gevoel.

De bijbel gelezen door een ongelovige, Rebible

Tegen vijven ga ik richting Riemer, de boekenwinkel/tent waar de meeste lezingen plaats vinden en vind een plekje op de bierbanken. Daar houden Inez van Oord en haar oudste broer Jos van Oord een lezing over het boek dat ze samen hebben uitgegeven de "Rebible". Inez is bekend als oprichter van het blad Happinez, een magazine over spiritualiteit in alle diversiteit. Na dat ze het blad heeft verlaten wil ze toch eens onderzoeken de spiritualiteit van het Christendom en belt haar broer op (die is dominee) om samen met hem de verhalen van vroeger te gaan lezen. Ze ontdekt dat, met haar bagage op gedaan van spiritualiteit van over de hele wereld, de bijbel haar weer nieuwe dingen leert. Zo komen ze er toe om verschillende verhalen uit de bijbel opnieuw te vertellen in een taal die mensen buiten de kerk ook verstaan. De wisselwerking tussen broer en zus is merkbaar en het is mooi om te zien dat hoewel ze beiden, spiritueel gezien,

voor twee totaal verschillende wegen hebben gekozen ze elkaar volop respecteren en waarderen. Heel mooi om te zien.

De beste pizza ever

Nu tijd voor eten. Inmiddels is al het meegebrachte eten op, dus er moet op het festival terrein worden gegeten. Niet erg maar bij m'n favoriete eettent, een pizzeria die in een vuur gestookte oven echte pizza's maakt staat een rij van hier tot gunter en ik weet dat die pizza man niet snel is... maar goed, pas om 20.00 staat de volgende lezing op het programma dus ach, een uur in de rij staan voor pizza, waarom niet. Tijd voor bezinning na al die indrukken. En inderdaad, het duurt bijna een uur en een kwartier voordat ik dan eindelijk aan m'n pizza mag beginnen. Maar wel weer ouderwets lekker!!! Heerlijk.

Voltooid leven, goed plan of kritisch zijn?

En precies op tijd zit ik klaar voor de lezing in het Hoop theater voor een discussie over voltooid leven. Een beladen thema waar ik uit eigen ervaring ideeën over heb, maar erg benieuwd ben naar de ideeën van de twee remonstrantse predikanten, Christa Anbeek (pro voltooid leven) en Annemarieke van der Woude (kritisch over voltooid leven). De discussie werd geleid door Jan Wolsheimer. Hij is voorganger in een meer orthodoxe evangelische kerk en daar is dit een thema waar veel taboe op rust. Des te meer was ik onder de indruk van hoe fijn en goed voorbereid hij dit gesprek leidde. Want er was in de discussie veel respect en naunce. Dat was heel erg prettig om te merken. De punten die naar voren kwamen waren: we moeten waken dat mensen gaan denken dat als je niet voldoet in deze maatschappij (om welke reden dan ook, handicap, gebrek, ouderdom, eenzaamheid of wat dan ook) je de vraag krijgt waarom je nog leeft, je hoeft toch niet te lijden, kan dan de redenatie worden. . (Het zo gehete NIP test effect waarbij ouders die wel een kindje met Down krijgen, de vraag krijgen waarom ze niet de NIP test hebben laten doen, want het had toch niet geboren te hoeven worden) Daarom moeten we mensen die eenzaam zijn, of aan de rand staan om welke reden dan ook, erbij blijven betrekken, bij het leven en met ze mee lijden. Daarnaast wordt er een pleidooi gehouden voor het gesprek in de kerk. Dat men bij de koffie tafel of tijdens speciale avonden/ochtenden elkaar de vraag stelt, verlang jij naar de dood? Om zo bespreekbaar te maken dat het leven soms zo zwaar is dat de dood zo prettig lijkt dat het verlangen sterker wordt dan het verlangen om te leven.

Dit zou ik van harte toe juichen. In de tijd van mijn depressie was het niet vrijuit kunnen praten over m'n verlangen om dood te willen soms zo beknellend en het maakte me zo eenzaam en ik voelde me zo alleen staan in m'n strijd om die verlangens te weerstaan. Een open, eerlijk gesprek over dat verlangen zou mij, en vast vele met mij, lucht hebben gegeven. Maar ik besef terdege dat dergelijke gesprekken veruit makkelijk zijn voor de aan/toehoorder. Want in zo een gesprek is geen plek voor makkelijke antwoorden of oplossingen. Maar dat vraagt om de pijn mee te doorleven en te aanvaarden als realiteit. Niet makkelijk maar erg de moeite waard. Ter geruststelling, inmiddels begin ik langzaam van het leven te houden :D Tijdens die discussie hoorde ik lekkere muziek van [A Treehouse Wait](#). Daar lag, toen Gerda haar festival bandje kreeg, nog een CD van, maar deze zijn nu allemaal weg. He, jammer. Geld sparen voor volgend jaar, dan kan ik daar op het festival zelf een CD van kopen. Want inmiddels weet ik al wel zeker dat ik volgend jaar hier graag wil terug komen. Het bevalt me uitstekend! Na afloop van de discussie over voltooid leven dank ik beide sprekers en Jan Wolsheimer.

Human

Snel richting Riemer, wederom ben ik laat en val later in het verhaal van Rikko Voorberg. Ook hem ken ik van Lazarus maar ook van verschillende acties zo is hij naar Lesbos is geweest om voor de vluchtelingen te zorgen, maar ook een kerstdiner heeft gehouden met Joden en Moslims en hij is de oprichter van de Pop-up kerk. Het punt van de lezing waarin ik val is een documentaire van Yann Arthus-Bertrand genaamd "Human". Even een korte inleiding door op uit het weblog van Rikko.

<https://lazarus.nl/2018/08/het-ging-niet-om-jou-of-mij/>

"Documentairemaker Yann Arthus-Bertrand kon maar niet de grote vragen loslaten: 'waarom is er zoveel lijden in de wereld, waarom voeren we nog steeds oorlog, waarom is er zoveel armoede, waarom vernielen we het milieu op zo grote schaal, waarom kunnen we het niet beter met elkaar vinden? Waarom, waarom, waarom?' Als een kind dat maar geen vrede wil sluiten met hoe de dingen zijn, als een kunstenaar of wetenschapper die maar door wil graven. En dus interviewden hij en zijn team 2020 mensen in 60 landen in de drie jaar. Met de beelden maakte hij de inmiddels beroemde documentaire HUMAN. Ze vroegen steeds dezelfde simpele en essentiële vragen, zoals: 'Wat was het zwaarste dat je door moest maken in je leven en wat heb je ervan geleerd?' De grote vragen werden niet direct gesteld maar de pijn werd gezocht, de worsteling. En de documentaire opent met het verhaal van Leonard, een man die een verziekte vorm van liefde kreeg aangeleerd, een vrouw en een kind vermoorde en vervolgens van de moeder van die twee in de gevangenis iets leert over liefde. Als je dat portretje hebt gezien, heb je gegeten en gedronken voor tijden. De diepe kracht die daaruit naar voren straalt, de ontdekking, het donker en het licht in schrille contrasten in een paar minuten. En dan zegt Arthus-Bertrand dit over de film: "The spirituality inside the movie was very strange and I think God is in the middle of this movie, in the middle of these people, and I don't believe in God at all, but I think God is in the movie, definitely," " Bekijk [hier het fragment](#).

Als de lezing hier zou stoppen was ik al dik tevreden, want man, wat een verhaal. Maar Rikko gaat verder en vertelt over zijn diner met Moslims en Joden met kerst en over het starten van een Pop-up kerk. En het kriebelt en prikkelt me aan alle kanten, dat wil ik ook. Praten met mensen over geloof, niet om te overtuigen maar te helpen bij het zoeken, waar dat dan ook naar toe mag leiden. Mensen in actie laten komen, laten nadenken over dingen die voor lief worden genomen, en tegelijkertijd weet ik, zo dapper en zo stoer ben ik helemaal niet..... en toch, wie weet. Na afloop van de lezing praten Rikko en ik nog even na en bemoedigd me dat het een kwestie van geloof is, gaan met die banaan!

Hemelse muziek

Met die woorden ga ik richting Shirma Rouse. Wauw, wat een power heeft die vrouw in haar stem. Ze betovert de hele zaal met haar vertolking van "Respect" van Aretha Franklin en met "Bridge over troubled water" van Simon en Garfunkel. Maar ik kreeg toch echt serieus kippenvel bij het laatste nummer wat ze deed. "[For your glory](#)" hier tijdens een ander optreden, maar echt schitterend. [De tekst staat hier](#). De regel: "To behold You as my King" (Om u te zien als mijn Koning) raakte mij diep. Ergens verlang ik daar zo diep naar om God als Koning te zien en toch..... maar voor dat moment ben ik tot tranen geroerd.

Hier kan niks meer overheen, de dagafsluiting, waarbij we een lied leren, gaat dan ook langs me heen en aan het einde loop ik op wolkjes naar de tent waarbij mijn hart zachtjes zingt "For your Glory".

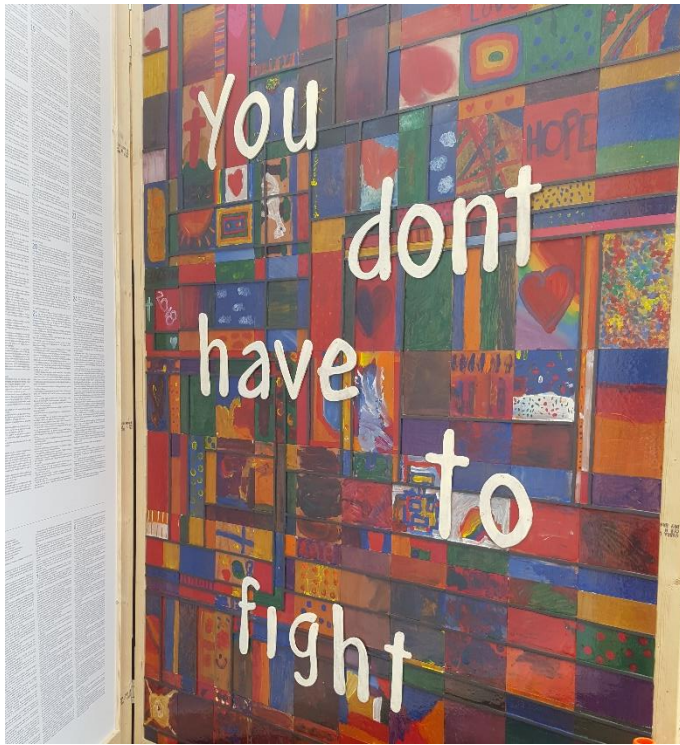
We lopen terug langs verschillende kunstwerken, hieronder wat foto's. De teksten stonden op de zijkant van het kerkje en komen uit de eind speech van Charlie Chaplin uit de film [The Great Dictator](#)

THE MISERY
THAT IS NOW
UPON US IS BUT
THE PASSING
OF GREED -

AND THE GOOD
EARTH IS RICH
AND CAN
PROVIDE FOR
EVERYONE.

De grootste bijbel ter wereld was daar en die werd afgemaakt met kunstwerken van bezoekers. Al die gekleurde paneeltjes zijn werken van bezoekers van het festival.

